

Pozdrav z fronty

Daniel Landa

1. Nádhernej večer, tak začínám psát
a víno mi dodalo sil,
Bůh mi byl svědkem, když měl jsem tě rád,
to tenkrát snad ještě byl.
2. Tvý dopisy všechny jsem tisíckrát čet,
v nich stálo, jak v tvém klínu spím,
však s posledním volnem se roztránil svět,
v němž nikdy tě neopustím.
* Pak u vlaku ty, cizí žena,
promiň mi, že jsem ti lhal,
ještě teď slyším tě toužebně sténat,
tu tvoji fotku jsem roztrhal.
3. Už nepřijdu nikdy tou pěšinu k vám,
víš, já jsem teď tady, ty tam,
u díry v blátě se sám sebe ptám
a sám si i odpovídám.
** Proč u vlaku jste stály na mě jste se smály,
ty a moje máma, starší cizí dáma.
Dětskej pokoj? K smíchu! Po večerním tichu,
rozhovory vážnou, vždyť mám duši prázdnou,
vzpomínky jen bolí, ať už na cokoli,
ztracenej je klíč, už abych byl pryč,
zpátky se chci vrátit, ne se tady ztratit,
fronta zpátky láká, domov pro vojáka.
4. Když země je rozrytá polibky děl
a hvízdání protíná vzduch,
píše ti kacíř, co do pekla chtěl,
pro mámení barevnejch stuh.
5. Pro tenhle okamžik nemůžu lhát
a utíkat, jak malej kluk,
ať jinej zabuší u vašich vrat,
mě uhranul polnice zvuk.
** Když zatroubí nám k boji, tak to za to stojí,
nenávisť i láska, kolem země praská,
plameny se mají, když si s náma hrají,
pak nastane klid a my snad můžem jít,
každej do svý díry, bez Boha a víry,
z ušlápnutejch branců zbyla banda kanců,
tak se teda mněj a něco si přej,
než se nebe zřítí a tak skončí žití.
* A tak posílám ti pozdrav z fronty,
oheň už přestává hřát,
víno je silný a teploučký střílny,
přijmou mě s láskou až odejdu spát.